

R O M A N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.5317

Dosar nr. 7313/2/2007

Ședința publică de la 24 X 2009

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. X S.R.L. împotriva sentinței civile nr. X din 21 X 2009 a Curții de Apel X, Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 17 X 2009, iar pronunțarea deciziei a fost amânată la data de 24 X 2009.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Curtea de Apel București - Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, prin sentința nr. X/21 X 2009, a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L., în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Autoritatea Națională a Vănilor - Direcția Regională Vamală X, având ca obiect anularea parțială a deciziei nr. X/5 X 2007 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, în ceea ce privește pct. 1 din dispozitivul acesteia, anularea parțială a deciziei nr. X/25 X 2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare de plată și a procesului verbal de control nr. X/24 X 2007, emise de Autoritatea Națională a Vănilor - DRV X, în măsura în care acestea au fost menținute prin decizia Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Pentru a pronunța această hotărâre, judecătorul fondului a reținut, în esență, următoarele:

Reclamanta a efectuat în perioada 13 X 2002-12 X 2004 un număr de X operațiuni de import de medicamente de uz veterinar X, care au fost încadrate la poziția tarifară X, exceptată de la plata taxelor vamale.

Organele vamale au reținut că produsul X este un premix, având la bază ca substanță activă un antibiotic (X) prezentat sub formă de granule în proporție de 200 gr./kg, X, 3-50 gr./kg, X, 1 kg și au stabilit că se încadrează la poziția X și nu la poziția X, întrucât este un aditiv furajer folosit la hrana animalelor, produs de X conform listei aditivilor pentru hrana furajeră publicată în Jurnalul Oficial al CE nr. L299/3/15 X 2001 și Reglementărilor Europene nr. 355/03 din 20 martie 2003, calculând taxe vamale în sumă de X lei, cu accesoriile aferente.

Problema ce se impune a fi dezlegată vizează încadrarea produselor importate la o poziție tarifară conform Regulilor generale pentru interpretarea sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și Notele explicative ale acestui sistem armonizat.

Conform regulii nr. 1 din Anexa 1 a Legii nr. 98/1996, enunțul titlurilor, secțiunilor, capitolelor și subcapitolelor nu au decât o valoare indicativă, încadrarea mărfii considerându-se legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și al notelor, ale secțiunii și ale capitolelor și atunci când nu sunt contrare termenilor pozițiilor respective și a notelor.

În notele explicative la Sistemul Armonizat (poziția X) se menționează că poziția nr. X cuprinde „produse de felul celor folosite în hrana animalelor, nedenumite și necuprinse în altă parte, obținute prin prelucrarea substanțelor vegetale și animale, într-o asemenea măsură încât au pierdut caracteristicile esențiale ale substanței originare, altele decât deșeurile vegetale, rezidurile vegetale rezultate din această prelucrare”, iar la poziția X se menționează că preparatele de antibiotice de tipurile utilizate în alimentația animalelor sunt excluse de la poziția X și se clasifică la poziția X.

Potrivit notelor explicative de la cap.X și cap.X, produsul importat de reclamantă este susceptibil de a fi încadrat la două poziții tarifare.

Preparatele din grupa X sunt amestecuri care conțin o substanță activă ce poate fi un antibiotic și nu trebuie să fie confundate cu anumite preparate pentru uzul veterinar, iar potrivit notelor explicative de la capitolul X, preparatele cu antibiotice utilizate în alimentația animalelor nu se înscriu în categoria antibioticelor, astfel că nu orice produs amestecat, conținând ca substanță activă antibiotic, reprezentată un antibiotic.

Când amestecul având ca substanță activă antibioticele, poate fi încadrat atât la preamestecuri, cât și la antibiotice, trebuie aplicate Regulile generale 2 și 3 de interpretare a Sistemului Armonizat, în

considerarea căroră poziția cea X specifică are prioritate față de depozitiile cu un domeniu de aplicare X general.

Având în vedere notele explicative de la poziția X pct.X „preparate destinate pentru prepararea hranei complete sau hranei suplimentare”, Regulamentul Comisiei Europene nr. 355/20.03.2003 (obligatoriu potrivit angajamentelor asumate prin Acordul European ratificat de Legea nr. 20/1993), prin care se autorizează folosirea în alimentația animalelor a aditivului X, precum și împrejurarea că modul de prezentare a produsului în saci de X kg este uzual pentru premixuri și nu pentru antibiotice, Curtea a concluzionat că încadrarea produsului în discuție la poziția nr. X este X specifică decât cea de la poziția X, în considerarea Regulii nr. 3, obligațiile vamale stabilite în sarcina reclamantei fiind legale.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, reclamanta S.C. X S.R.L., solicitând modificarea ei în sensul admiterii cererii de chemare în judecată așa cum a fost formulată.

În motivarea cererii de recurs s-a susținut că, în soluționarea conflictului generat de susceptibilitatea încadrării produsului la două poziții tarifare, instanța de fond a reținut în mod greșit aplicabilitatea regulii generale 3 lit. a) din Normele tehnice de interpretare a Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, care nu rezolvă acest conflict, trebuind a se apela la următoarea prevedere a regulii, respectiv lit. b), potrivit căreia: „produsele amestecate(...) care nu pot fi clasificate prin aplicarea regulii 3 a), se clasifică după materialul sau articolul care le conferă caracterul esențial, atunci când este posibilă efectuarea acestei determinări”.

Această regulă oferă, în opinia recurente, soluția rezolvării în mod definitiv și lipsit de echivoc a problemei încadrării produselor în cauză.

Caracterul esențial al produsului prevăzut de această regulă se determină, potrivit celor arătate la pct. VIII, pe baza unui factor la rândul său, variabil: natura materialelor componente; volumul, cantitatea, greutatea, valoarea acestor materiale; importanța unui material constitutiv în raport cu utilizarea mărfurilor.

În speță, calitatea și utilizarea produselor sunt criteriile în funcție de care se poate rezolva problema, natura materialelor componente fiind irelevantă, în condițiile în care și premixurile pot conține antibiotice.

Stabilirea regulii de interpretare corect aplicabile reprezintă nuX un pas în demonstrarea netemeinicii hotărârii, care nu conduce el însuși la desființarea acesteia, întrucât instanța ar fi încadrat produsul tot la poziția tarifară X în raport de caracterul esențial – premix- pe care îl atribuie acestuia în raport cu ambalajul utilizat și denumirea lui ca atare prin Regulamentul nr. 355/2003.

Acest Regulament, care este un act normativ comunitar, aplicabil direct nuX în statele membre, este lipsit de relevanță în speță, întrucât la

data adoptării lui România nu avea calitatea de stat membru. Conform Acordului European, ratificat prin Legea nr. 20/1993, România s-a obligat să armonizeze legislația prezentă și viitoare cu cea a U.E., însă acest acord nu a avut ca efect aplicabilitatea directă a regulamentelor ca în cazul statelor membre.

De altfel, deși nu era aplicabil, acest Regulament era de natură a crea o prezumție, valabilă și în sistemul tarifar vamal de import al României, în sensul în care produsul X ar fi fost cel al unui premix, prezumția răsturnată în fapt prin utilizarea concretă a produsului în România ca și medicament de uz veterinar.

Nici modul de prezentare a produsului nu prezintă relevanță, ambalajul fiind menționat doar ca un factor de determinare a caracterului esențial de către regula 3b), acest caracter trebuind să fie stabilit prin raportare la concentrația de antibiotic și la utilizarea sa concretă.

Or, cantitatea de antibiotic este X mare decât cea folosită de obicei în cazul premixurilor, respectiv de 20%, față de 8-16% cât este prevăzut în nota de la capitolul X. Ca o consecință a acestei concentrații ridicate de antibiotice, produsul este folosit în mod uzual, în concret, pentru uz veterinar, respectiv preventiv și curativ în afecțiunile animalelor și păsărilor, așa cum rezultă din adresele autorităților de specialitate și raportul de expertiză întocmit în cauză, ignorat de instanță.

Pentru ipoteza în care se va aprecia că datoria vamală există, s-a susținut că accesoriile acesteia nu sunt datorate, lipsind culpa recurentei, aplicarea penalităților reprezentând un act de autoritate abuziv, deci inoportun.

În subsidiar, pe aceleași considerente de oportunitate, s-a solicitat anularea parțială a procesului-verbal de control și a deciziei de regularizare, în sensul limitării majorărilor și penalităților de întârziere până la împlinirea termenului legal de finalizare a controlului vamal ulterior, deoarece este, de asemenea, abuziv să se achite aceste accesorii pentru perioada de 1 an care a trecut de la inițierea controlului și până la emiterea deciziei, în condițiile în care debitul principal a fost achitat imediat după comunicarea acesteia.

Recursul nu este fondat.

Analizând actele dosarului și hotărârea atacată, în raport cu probatoriul administrat și prin prisma dispozițiilor legale incidente în materia supusă controlului judiciar, precum și a dispozițiilor art. 304, 304¹ Cod procedură civilă, Înalta Curte a constatat că nu subzistă în cauză nici un motiv care să impună casarea sau modificarea acesteia, în considerarea argumentelor în continuare arătate.

Raportat la starea de fapt corect reținută de judecătorul fondului și necontestată de părți, problema de drept ce se impune a fi dezlegată în speță vizează încadrarea produselor importate de reclamanta – recurentă la

o poziție tarifară, conform Regulilor generale pentru interpretarea Sistemului Armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, prezentate în anexa 1 la Legea nr. 98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind acest Sistem Armonizat, precum și în concordanță cu Notele explicative ale acestuia.

Potrivit Regulii 1 de interpretare, încadrarea mărfurilor este considerată legal determinată atunci când este în concordanță cu textul pozițiilor și al notelor de secțiuni și de capitole.

Notele explicative la Sistemul Armonizat de la poziția X prevăd că poziția X cuprinde *produse de felul celor folosite în hrana animalelor, nedenumite și necuprinse în altă parte, obținute prin prelucrarea substanțelor vegetale sau animale, într-o asemenea măsură încât au pierdut caracteristicile esențiale ale substanței originare, altele decât deșeurile vegetale, rezidurile și subprodusele vegetale rezultate din această prelucrare.*

Aceleași note explicative menționează, la poziția X, că **preparatele de antibiotice de tipurile utilizate în alimentația animalelor sunt excluse de la poziția X** - poziție la care reclamanta a încadrat mărfurile importate - **și se clasifică la poziția X**, reținută de organele vamale în instanța fondului.

Încadrarea determinată de organele vamale este în concordanță și cu Regula nr. 3 de interpretare a sistemului armonizat din Anexa nr. X la Legea nr. 98/1996, potrivit căreia „**atunci când mărfurile ar putea fi încadrate în două sau X multe poziții, prin aplicarea regulii 2b), sau în orice alt caz, încadrarea se face după cum urmează:**

a) poziția cea X specifică are prioritate față de pozițiile cu un domeniu de aplicare X general;

b) produsele amestecate(...) care nu pot fi clasificate după materialul sau articolul care le conferă caracterul esențial.

Or, însăși recurența a apreciat că încadrarea produselor importate la poziția tarifară X este posibilă și în raport cu regula 3b), concluzionând în mod greșit că instanța ar fi atribuit caracterul esențial al produselor, acela de premix, nu X în raport cu ambalajul lui și denumirea ca atare dată de regulamentul nr. 355/2003.

Pentru determinarea încadrării corecte a acestora, judecătorul fondului a avut în vedere ansamblul materialului probator administrat în cauză, inclusiv expertiza de specialitate, din care au rezultat cu certitudine elementele definitorii pentru reținerea caracterului esențial al produselor ca fiind acela de premix, respectiv: menționarea de către producători a faptului că produsele importate sunt premixuri care se folosesc ca și premotori de creștere și au ca efect stimularea creșterii și a productivității animalelor; amestecul în discuție reprezintă un aditiv furajer folosit în hrana animalelor fiind incluse în lista aditivilor pentru hrana furajeră publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 299/3/15 X

2001; caracterul uzual pentru premixuri a modului de prezentare a produsului, respectiv în saci X kg, avându-se în vedere, așadar, volumul, cantitatea, greutatea, ca și factor variabil indicat chiar de reclamantă și nu nu X „ambalajul”.

Înlăturarea tuturor acestor elemente definitorii și reținerea caracterului esențial al antibioticului nu X prin raportare la pretinsa utilizare concretă de reclamantă nu are suport legal, pentru determinarea încadrării tarifare corecte având prioritate normele cu caracter special prezentate în anexa 1 la Legea nr. 98/1996 pentru aderarea României la Convenția Internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și nu punctele de vedere ale autorităților de specialitate națională.

Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de uz veterinar nu a încadrat, de altfel, produsul respectiv în categoria antibioticelor precizând doar, după cum însăși recurenta a subliniat, că acesta *are în compoziție* substanțe farmacologice active pentru uz veterinar, ce fac parte din grupa antibioticelor.

În consecință, prima instanță a concluzionat în mod corect că încadrarea tarifară a produselor importate legal determinată este cea realizată de organele vamale, respectiv la poziția X, obligațiile vamale stabilite în sarcina reclamantei având suportul legal necesar.

Argumentele recurenteii circumscrise solicitării acesteia de a fi înlăturate obligațiile fiscale accesorii ce au fost stabilite în sarcina sa nu pot fi primite întrucât obligațiile vamale au fost corect stabilite, iar accesoriile se datorează de la momentul declarațiilor vamale, în baza actelor normative în vigoare la momentul efectuării importurilor, respectiv O.G. nr. 11/1996 , O.G. nr. 61/2002, O.G. nr. 92/2003, fără a fi condiționate de existența sau inexistența culpei acesteia.

Față de cele expuse, în temeiul art. 312 (1) Cod procedură civilă, Înalta Curte va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de S.C. X S.R.L. împotriva sentinței civile nr. X din 21 X 2009 a Curții de Apel X, Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24 X 2009.

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

**MAGISTRAT ASISTENT,
X**